

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs LXXXIII. Quàm dilecta tabernacula tua.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Illi etenim ueteris periere in finibus Endor,
 Ceu simus, & putri stercora iacta solo.
 Ipsorum fac esse duces, Seba quod fuit olim,
 Quod Salmuna potens, quodq; Seaba fuit.
 Quod fuit Orebus, quod erant quicumq; Tyranni,
 Gessere in populum bella nefanda tuum.
 Constituunt quicumq; tuas habitare per urbes,
 Seq; loco heredum nomine req; gerunt,

Insignes figure
 quæ minantur
 impijs extre-
 ma omnia.

Fac Deus ut secum titubans ceu turbo, rotentur,
 Ut sint ceu stipulae quas leuis aura rapit.

Ut uirides quæ sparsa uorant incendia siluas,
 Ut uaga quæ montes urere flamma solet.

Tali hos tempestate tua Deus effice pœna,
 Sic rapido terre fulminis igne tui.

Imple ludibrijs ignominiaq; superbos,
 Ut discant memores nominis esse tui.

Erubcant, conturbentur sine fine, nec usquam
 Consistant, sua sit pœna perire malis.

Ἐπιφώνημα Tunc Deus agnoscent quia tu sis solus, & idem
 Summus, & in toto maximus orbe Deus.

PSALMVS LXXXIIII.

Quàm dilecta tabernacula tua.

ARGVMENTVM.

Habet Psalmus duas partes: Primo enim
 agit gratias pro uerbo Dei, templo & cultu,
 ac commemorat quantum sit bonum hæc
 habere. Deinde precatur ut Deus hæc con-
 seruare uelit.

Laude ministerium uerbi uehit, optat ab imo
 Pectore se socium muneris esse pij.

Psalmus

Psalmus hic hortatur potius inquamus honores
Quam nos auersos hinc patiamur agi.

Vincenti in Githith Psalmus filiorum Corah,

Quam iucunda tui mihi sunt habitacula templi,

O Deus armorum militiæq; potens.

Spiritus hic ea iam dudum desiderat æger,

Deficiensq; domus languet amore tuæ.

Tam mihi sunt animo quæ tu colis atria, tam sunt

Concilij curæ tecta beata tui.

Corporis agræ mei caro, & intima uiscera cordis

Gaudent uiuentis numine plena Dei.

Ipsæ sibi inuenit placidam passerulus ædem,*

Garrula se dignum struxit hirundo larem.

Quo pullos ceu tuta suos in tecta reponant,

Amplexu ut foveant pignora cara suo.

O aras, ô templa Deus tua, maxime mi rex,

Mi Deus, ô animæ depercutis amor.

Felices nimium quibus obtigit ista uoluptas,*

Tecta domus possint ut coluisse tuæ.

Hi tibi perpetuas iucundo carmine grates,

Hi resonant laudes per tua templa tuas.

Felices quicumq; tuo sunt munere fortes,

Qui proprias figunt in sua corda uias.

Ibunt per lacrimis uallem fletuq; repletam,

Et fontem facient qui modo fletus erat.*

O Deus armipotens hanc uocem supplicis audi,*

Audi Iacobæ stirpis origo Deus.

Respice qui clypeo seruas nos fortius omni,

Ab faciem Christi respice quæso tui.

Suauior

Propositio,
summū bonum
est habere uer-
bum.

*
Insignis com-
paratio, quod
locus, in quo
uerbum est, sic
ceu nidus in
quo fideles ceu
pulos suos, ex-
cludit Ecclesia

* ΕΠΙΦΩΝΗ

ΜΑΤΑ. Fon-
tes uocat loca
in quibus uer-
bum & cultus
Dei uiget, & si-
gnificat hoc lo-
co doctores se-
rētes uerbum.

*
Deest uersus.
Etiā benedicti-
onibus induer-
tur doctor.
Ibunt de uicto-
ria in uictoriā,
apparebit que
Deus in Sion.

*
Precatio, ut cō-
seruet hæc De-
us, & redit ad
amplificandam
magnitudinem
hūilitatis, ubi uer-
bum Dei est.